

Sygn. akt II K 1127/18

WYROK

o.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bełchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SSR Aneta Świtalska -Forenc

Protokolant: sekr. Katarzyna Kaczmarek

przy udziale Prokuratora R.: Marty Bugajskiej-Sójka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2019 roku

sprawy przeciwko

G. R., urodzonej (...) w W., córce S. i H. z domu L.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 27 października 2018 r. o godz. 0.50 w ruchu lądowym w B. na os. (...), woj. (...) jechała jako kierujący samochodem m-ki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,96 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 KK

1. oskarżoną G. R. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza jej karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 15 (piętnaście) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zalicza oskarżonej okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 października 2018 roku;
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonej G. R. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
5. pobiera od oskarżonej 150 (sto pięćdziesiąt) złotych opłaty i zasądza na rzecz Skarbu Państwa 448 (czteryście czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

Sygn. akt II K 1127/18

UZASADNIENIE

W dniu 26/27 października 2018 r. st. sierż. D. P. i post. M. S. (2) pełnili służbę w zmotoryzowanym patrolu. Patrolując około godziny 00:50 ulicę (...) w B. zauważyli pojazd wjeżdżający na rondo gen. W. A.. Samochód ten nie miał włączonych świateł i zjechał z ronda na ulicy (...), a następnie wjechał w osiedle (...). Na wysokości bloku(...) zatrzymali ten samochód marki O. (...). Kierującą była G. R..

/wyjaśnienia oskarżonej k. 95, k. 8, notatka urzędowa k. 1/

Oskarżoną poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikiem 0,96 mg/l o godzinie 01:18. Pojazd został zabezpieczony przez osobę wskazaną przez oskarżoną.

/protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu k. 2, świadectwo wzorcowania k. 3/

G. R. nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

/informacja o wpisach k. 29/

G. R. leczy się z powodu(...) W dniu 02 listopada 2018 r. rozpoczęła terapię w Poradni (...) w B. i kontynuuje ją.

/zaświadczenie k. 57, k. 68-74, dokumentacja lekarska k. 48-56/

G. R. nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. Wykazuje inne (...). W chwili popełnienia zarzucanego jej czynu była w stanie nietrzeźwości. Z tego powodu jej zdolność zrozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona ale nie w stopniu znacznym. Spożywając alkohol skutki jego działania mogła przewidzieć.

/opinia psychiatryczna k. 13-15/

G. R. ma 32 lata. Posiada wykształcenie zawodowe jako cukiernik. Pracuje jako (...) z wynagrodzeniem miesięcznym (...) zł . Jest zamężna. Ma jedno dziecko w wieku 4 lat. Nie była uprzednio karana.

/oświadczenie k. 8, karta karna k. 5/

Oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w dniu 26 października 2018 r. koło godziny 22:00 spożywała alkohol. Następnie koło 00:50 (27 października 2018 r.) jechała samochodem O. (...) ulicą (...) w kierunku ronda, gdzie zjechała na ulicę (...) a następnie skręciła na osiedle (...), gdzie została zatrzymana przez patrol policji do kontroli drogowej. Oskarżona wyjaśniła, że leczy się (...) roku(...). Przyjmuje leki F.. Wcześniej zażywała lek R.. Oskarżona bardzo żałowała swojego postępowania. Nie potrafiła wyjaśnić, dlaczego tak postąpiła. G. R. chciała dobrowolnie poddać się karze, ale nie chciała aby zatrzymywano jej prawo jazdy, ponieważ musi wozić do przedszkola dziecko. Jej mąż natomiast pracuje (...). (k. 95, k. 8)

Sąd zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu.

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd opierał się na wyjaśnieniach G. R., która przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i w tym zakresie zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonej nie budzą wątpliwości oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym w postaci notatki urzędowej i protokołu badania stanu trzeźwości. Zdaniem Sądu jednak nie można uznać, iż oskarżona nie miała świadomości swojego postępowania z powodu przyjmowania leków oraz stwierdzonych u niej zaburzeń depresyjnych. Z opinii bowiem dwóch biegłych psychiatrów wynika, że G. R. w trakcie popełnienia zarzucanego jej czynu miała co prawda ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, ale wynikało to z tego, że znajdowała się pod wpływem alkoholu, którego działanie powinna była przewidzieć. Poza tym sama potwierdziła, że alkohol spożywała do godziny 22.00, a zatrzymana przez funkcjonariuszy została o godzinie 00:50.

Sąd przyznał moc dowodową protokołowi użycia urządzenia do ilościowego oznaczania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu gdyż nie stwierdził żadnych nieprawidłowości w jego sporządzeniu. Poza tym urządzenie to było sprawne, co potwierdza świadectwo wzorcowania wystawione przez odpowiednią jednostkę.

Ponadto Sąd opierał się również na opinii psychiatrycznej uznając ją za zupełną, wnikliwą, zrozumiałą, logiczną oraz wyczerpującą.

Sąd przyznał moc dowodową informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz informacji z rejestru kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, ponieważ dokumenty te sporządzone zostały przez uprawnione organy oraz nie były kwestionowane przez strony.

Uwzględniając dokonaną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynione na jej podstawie ustalenia faktyczne, Sąd przyjął, że G. R. w dniu 27 października 2018 r. o godz. 0.50 w ruchu lądowym w B. na os. (...), woj. (...) jechała jako kierujący samochodem m-ki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,96 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu.

Opisane zachowanie wypełnia znamiona występkę określonego w art. 178 a § 1 kk, gdyż oskarżona prowadziła pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Nie ulega, bowiem wątpliwości, że samochód osobowy jest pojazdem mechanicznym. Oskarżona prowadziła go po ulicach (...), a więc w ruchu lądowym. Zawartość natomiast alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 kk, który zawiera definicję stanu nietrzeźwości.

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez G. R. jest znaczny. Oskarżona godziła w dobro o niekwestionowanej wartości społecznej, a to w bezpieczeństwo komunikacji, czyniąc to umyślnie. Obecnie po wielu śmiertelnych wypadkach spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców zostały znacznie zaostrzone sankcje karne za jazdę pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu. Nie można też tracić z pola widzenia faktu, że w mediach została szeroko zakrojona akcja informacyjna na temat kar jakie grożą za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Mimo to oskarżona naruszyła zasadę trzeźwości, mając świadomość również jakie może to mieć daleko idące konsekwencje dla jej rodziny. Do popełnienia przestępstwa nie skłoniła jej żadna uzasadniona życiowo okoliczność. Przeciwnie, był to jej świadomy wybór. Zatem równie wysoki jest stopień winy oskarżonej, bo postępowanie dowodowe nie dowiodło istnienia okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie oskarżonej wolę popełnienia przestępstwa.

Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonej zaliczono uprzednią niekaralność za przestępstwa oraz przyznanie się do winy co do zasady. Z uwagi na powyższe mając na względzie prymat kar wolnościowych Sąd na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył oskarżonej grzywnę w rozmiarze 100 stawek dziennych uznając, iż jest to adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Ustalając rozmiar stawki dziennej grzywny na 15 zł Sąd kierował się wysokością dochodów oskarżonej i jej sytuacją majątkową oraz rodzinną.

Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat, zaliczając na jego poczet, stosownie do art. 63 § 4 kk okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 27 października 2018 r.

Na podstawie art. 43 a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonej na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000zł, które w obecnym stanie prawnym jest obligatoryjne w przypadku skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Obrońca oskarżonej wnosił o umorzenie postępowania bądź też o warunkowe umorzenie postępowania karnego i orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. W tym miejscu podkreślić należy, że jedną z metod walki z nietrzeźwymi kierowcami, jak również zmiany społecznej mentalności co do wysokiej szkodliwości takich czynów, jest wymierzanie surowych kar w tym głównie zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym. Natomiast w realiach przedmiotowej sprawy warunkowe umorzenie postępowania i orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres jedynie 1 roku byłoby sankcją zbyt łagodną, nieodpowiadającą społecznej szkodliwości czynu. Sąd dostrzega oczywiście, że oskarżona jechała samochodem w porze nocnej, gdzie ruch pojazdów nie jest zbyt duży, jednak zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u G. R. była duża. Oskarżona co prawda podjęła obecnie leczenie w (...), jednak nie można tracić z pola widzenia tego, że obecnie G. R. zależy na tym, by nie orzeczono wobec niej zakazu prowadzenia pojazdów tylko z tego powodu, że musi dowozić dziecko do przedszkola. Zdaniem Sądu jednak m.in. z tego powodu zachodzi konieczność wyeliminowania oskarżonej z ruchu jako kierowcy. G. R. może przecież korzystać z komunikacji miejskiej, która w B. jest darmowa.

Zdaniem Sądu Rejonowego warunkowe umorzenie postępowania i ograniczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu drogowym w przypadku nietrzeźwych kierowców zamiast korygować ich osobowość, realnie wyłączać z ruchu drogowego, utwierdziłoby ich w przekonaniu o bezkarności, celowości oraz realnej możliwości uniknięcia odpowiedzialności, a więc utrwalaloby ich aspołeczne cechy, zamiast je eliminować. Dlatego premiowanie takiego sprawcy warunkowym umorzeniem postępowania i ograniczeniem zakazu prowadzenia pojazdów do okresu 1 roku byłoby niezgodne z zasadami wymiaru kary, a nadto nie spełniłoby celów w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonej opłatę i koszty sądowe uznając, że ich uiszczenie nie będzie nadmiernie uciążliwe. Na koszty sądowe złożyły się wydatki związane z uzyskaniem karty karnej, opinii psychiatrycznej i ryczałtu za doręczenia zaś opłatę wymierzono zgodnie z brzmieniem art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 2003 r. Nr 229, poz. 2272) w wysokości odpowiadającej 10 % wymierzonej grzywny.